

*Библиотека
за етене*

ЧУДНА ОГЪРЛИЦА

*Приказки
от цял свят
сборник*

Издателство
ПАРИТЕТ

РУСКИ КНИГИ НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК

© Предпечатна подготовка Паритет ООД

ЧУДНА ОГЪРЛИЦА. Приказки от цял свят. Сборник/
поредача „Библиотека за четене“, 376 стр.

Преводачи: Ангел Игов; Вера Славова; Владимир Рангелов; Гергана Стратиева; Горанка Попова; Дона Минчева; Иван Троянски; Надя Трендафилова; Пенка Кънева.

В тази книга са събрани най-добрите приказки на различни народи – арабски, английски, грузински, индийски, африкански, балкански и много други. Те разказват за живота, традициите и обичаите на тези народи. Заедно с героите вие ще се пренесете до далечни земи, ще се запознаете с невероятни същества, ще преживеете забавни, а понякога и опасни приключения.

Тези приказки ще събудят детската фантазия, а въображението ще се разбушува. Илюстрациите ще ви помогнат да се потопите в ярък и приказен свят и ще усетите атмосферата на магията.

Книгата е чудесен подарък и прекрасно попълнение на вашата библиотека.

**Поръчалите книги чрез сайта www.paritetbg.com
получават отстъпка 20%**

Всички права са защитени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизведена в каквато и да е форма без писменото разрешение на притежателя на авторските права.

ISBN 978-619-153-330-5

Приказки
от Индонезия

Виолетовият змей

Живеела някога в града Хулу Батанг Муа една богата вдовица. В дома ѝ растели нейните три дъщери: Сулунг, Тенгах и Бунгсу. И всеки, който минавал край техния дом, казвал:

– Тук живеят щастливи хора. Гледайте колко биволи и крави, колко гъски и патици имат те. Хамбарите им навярно са пълни с най-хубав ориз.

Така казвали хората. Но те не знаели, че в този дом отдавна вече не се чува смях, не знаели колко горчиво плаче нощем богатата вдовица.

Защо плачела тъй горчиво вдовицата, защо била нещастна? За това, че по-големите ѝ дъщери – Сулунг и Тенгах, мразели своята по-малка сестра. Бунгсу била красива, добра и умна, а Сулунг и Тенгах били прочути в целия град със злината и грозотата си. Сулунг и Тенгах завиждали на Бунгсу и се отнасяли лошо с нея.

Веднъж Сулунг, Тенгах и Бунгсу седели на верандата и плетели рогозки¹. Доволна, че този ден дъщерите ѝ не се карат, вдовицата попитала Сулунг:

– Каж ми, дъще, за кого плетеш тази рогозка?

– За своя бъдещ мъж – отговорила Сулунг.

– А кой ще бъде твоят мъж?

– Аз ще се съглася да се омъжа само за китайския император!

– А за кого плетеш своята рогозка ти? – попитала майката Тенгах.

– И аз я плета за бъдещия си мъж!

– А кой ще бъде той?

---

¹ Рогозка – постелка за под, изплетена от царевични стъбла, рогоз (блатна трева) и др.

– Аз ще се съглася да се омъжа само за римския император.

– А сега, кажи ми ти, моя бенямин², кой е щастливецът, който ще получи твоята рогозка?

Бунгсу каза:

– Аз съм готова да дам рогозката си и на най-нищожното земно същество, ако това ще го зарадва.

Тогава коварната Сулунг каза:

– Най-нищожното земно същество е Виолетовият змей от далечната гора. Нима можеш да станеш негова жена?

Бунгсу отговори:

– Готова съм да му стана жена, щом това ще го зарадва.

– О, нещастнице! – извикала майка ѝ. – Вятърът ще занесе думите ти на Виолетовия змей и той ще допълзи за теб в нашия дом!

След майката се развикала Тенгах:

– Върви в далечната гора при своя годеник! Махай се от къщи!

Бунгсу заплакала:

– О, мила сестро, не ме пъди...

Но хитрата и зла Тенгах каза:

– Ти да не искаш Виолетовият змей да дойде тук и да ни изяде всички. Не ти ли е жал поне за родната ти майка?

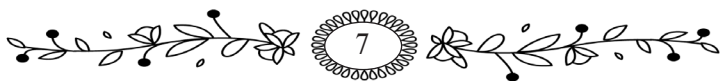
Обляна в сълзи, нещастната Бунгсу проговори:

– О, ненагледна ми майчице! Прости ми, че съм яла твоя ориз и пила от водата ти. Благодаря ти, че си ми дала живот и си ме отгледала. А сега, сбогом! Твоята дъщеря си отива и ти никога вече няма да я видиш!

С тези думи нещастната Бунгсу напуснала родния си дом и се запътила към гората.

---

² Бенямин – най-малкото дете в индонезийското семейство.

Денем и нощем бродила Бунгсу из гъстата гора.
Търсела къде живее Виолетовият змей.

Изведнъж пред нея изскочил един тигър.

– Коя си ти? Как си посмяла да навлезеш в моите владения? – изръмжал той.

– О, господарю на животните, разкъсай ме, за да се избавя от моята нещастна съдба.

Но тигърът отново попитал:

– Защо си дошло тук, човешко дете?

Бунгсу отговорила:

– Търся Виолетовия змей.

Тигърът се учудил:

– Виолетовият змей е най-противното създание в джунглите. Защо го търсиш?

Тогава Бунгсу казала:

– Обещах да се омъжа за него. И по-скоро ще се обрека на нещастен живот, отколкото да наруша обещанието си...

– Думите ти са благородни – казал тигърът. – Седни на гърба ми и аз ще те отнеса до царството на краля на слоновете. Единствен той знае къде живее Виолетовият змей.

Бунгсу седнала на гърба на тигъра и господарят на джунглите полетял напред.

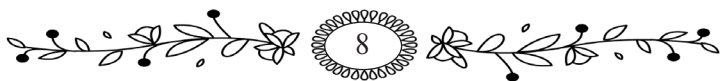
Чак на третия ден стигнал той до владенията на краля на слоновете. Тигърът спрял пред една широка пътека и казал:

– Върви по този път, той ще те изведе до една река. Там ще намериш краля на слоновете.

Бунгсу се отправила към реката и скоро видяла един огромен слон на мястото, където животните пиели вода.

– Коя си ти и защо си дошла в моите владения? – попитал слонът.

– О, могъщи кралю на слоновете, стъпчи ме с

тежките си нозе, за да ме избавиш от моята нещастна съдба!

И Бунгсу разказала на слона своята неволя.

Дълго останал слонът мълчалив. После обвинил предпазливо девойката с хобота си, сложил я на гърба си и казал:

– Ти си се обрекла на ужасен живот, но не си нарушила своята дума и постъпката ти е достойна за уважение. Аз ще ти помогна да намериш Виолетовия змей.

Като казал това, слонът тръгнал. Той крачил неуморно една нощ и един ден, и още една нощ, и най-после рекъл:

– Оттук започват владенията на Виолетовия змей. Върви напред и ще намериш своя годеник.

И слонът коленичил, за да може Бунгсу да слезе от гърба му.

Примряла от страх, Бунгсу тръгнала бавно из владенията на Виолетовия змей. Скоро тя почнала да среща по пътя си огромни дървета. Най-после стигнала до един толкова висок варингин³, че върхът му се криел някъде в облаците.

Недалеч от дървото Бунгсу забелязала голям виолетов хълм. Изведнъж хълмът се размърдал, затрещял гръм, мълнии прорязали небето. Бунгсу се вцепенила от страх... Това, което тя взела за виолетов хълм, се оказало змеят, страшният Виолетов змей. Той лежал, свит на огромни пръстени, и очите му пламтели като огньовете.

– Бунгсу, ти ли си? – раздал се най-после гласът на Виолетовия змей.

– Да, пред теб стои Бунгсу – едва прошепнала девойката.

---

³ Варингин – гигантско дърво с голяма корона, което расте в Индонезия. Достига до 20 м височина.

Мрачният глас на Виолетовия змей се разнесъл отново:

– Вятърът донесе до мен думите ти. Тъкмо се готвех днес да отида да те взема от град Хулу Батанг Муа.

– Аз дойдох сама при теб – казала покорно Бунгсу.

– Остани тогава в моите владения и ми се покорявай във всичко!

И Бунгсу останала да живее при Виолетовия змей. Страшният ѝ годеник лежал винаги неподвижно, свит на кълбо, и гледал Бунгсу с пламтящи очи. Понякога той разтварял огромната си уста и тогава Бунгсу молела боговете за милост – струвало ѝ се, че годеникът ѝ иска да я погълне.

Една ранна утрин Виолетовият змей отишъл някъде и Бунгсу останала сама. По пладне тя дочула в близката горичка някакъв шум. Бунгсу се огледала и забелязала, че от горичката излиза млад и хубав момък, възседнал прекрасен кон.

Ездачът се приближил до Бунгсу и почтително ѝ казал:

– Аз съм раджата⁴ на Източното княжество. Дойдох да те спася от ужасния Виолетов змей. Ще те отнеса на коня си и ти ще станеш моя жена.

– О, благородни раджа, аз съм годеница на Виолетовия змей – отговорила Бунгсу.

– На Виолетовия змей! – възкликнал раджата. – Нима не ти е противно да гледаш неговата виолетова кожа, неговите червени огнени очи, черната му уста?

– Аз дадох дума да стана негова жена и по-скоро ще умра, отколкото да наруша думата си...

– Злите богове са ти отнели разума! – казал ядосано раджата и се отдалечил.

След седем дни Виолетовият змей пак изчезнал призори. И отново по пладне от горичката се появил на своя кон раджата.

– Бунгсу – казал той, – съгласи се да станеш моя съпруга и ти ще бъдеш най-щастливата жена в света. Ще ти издигна дворец от чисто злато и ще украся стените му с безценни камъни. От сутрин до вечер искусни музиканти ще ти свирят на флейта, най-добрите певци в княжеството ще те възпяват! Ти само ми кажи кога заспива Виолетовият змей и аз ще го съсека на парчета!

Благородната Бунгсу отвърнала:

– Този, който наруши дадената дума, няма да

---

⁴ Раджа – титла, носена от владетели на по-малки кралства в Индонезия.

бъде щастлив и в златен дворец. Думите ти са недостойни. Махни се оттук!

– Тогава стой цял живот с Виолетовото чудовище! – извикал раджата и се отдалечил.

Минали още седем дни и при изгрев слънце Виолетовият змей отново изчезнал. Бунгсу забелязала, че годеникът ѝ се скрил в бамбуковата горичка.

„Раджата винаги излиза от тази горичка. Сигурно по пладне пак ще се появи“ – помислила си Бунгсу и тръгнала след Виолетовия змей, за да се скрие от раджата.

Като влязла в горичката, Бунгсу видяла как Виолетовия змей се увил около едно високо, изсъхнало дърво и запълзял към върха му. Бунгсу се скрила и зачакала какво ще стане по-нататък.

След малко от върха на дървото се спуснал на земята раджата – същият този раджа, който два пъти вече идвал при Бунгсу. Раджата слязъл на земята, плеснал с ръце и пред него се появил конят му. Раджата се метнал на коня и препуснал към мястото, където живеел Виолетовия змей.

От изненада Бунгсу дълго време не могла да помръдне от мястото си. Като дошла на себе си, тя видяла в подножието на високото изсъхнало дърво виолетовата кожа на своя годеник.

Девојката бързо запалила голям огън и хвърлила в него змийската кожа. Страшен гръм разтърсил тишината на джунглата и пламъците на огъня се извили до самото небе. От ослепителната светлина Бунгсу затворила очи. Когато ги отворила, на мястото на огъня се издигал княжески дворец. По ливадата пред двореца пасели стада крави и биволи. В близката река весело се гонели безброй ята гъски и патици. Девојката помислила, че вижда всичко това насън. Но тя се учудила още повече, ко-

гато край двореца се появил изпод земята многолюден град, заобиколен с високи стени и дълбоки ровове.

– О, Бунгсу, ти ли изгори змийската ми кожа? – чул се глас до нея.

Бунгсу бързо обърнала глава и видяла пред себе си раджата.

– Да, аз изгорих страшната ти обвивка – отвърнала Бунгсу. – И сега, моля ти се, кажи ми кой си ти: змей или раджа?

– Слушай – казал раджата. – Преди сто години аз бях господар на богато княжество. Но лошият и завистлив бог Батара Гуру превърна моето княжество в бамбукова гора, а мен – във Виолетовия змей. Батара Гуру ми каза: „Ти ще станеш отново владетел на своя град, ако най-красивата девойка в страната отхвърли заради теб два пъти любовта на раджата и изгори змийската ти кожа!“ Ти отхвърли заради мен два пъти любовта на раджата, а днес изгори виолетовата ми кожа. Батара Гуру удържа на думата си. Аз отново се превърнах в човек. А ти от днес нататък си моя жена...

Раджата и Бунгсу заживели щастливо в своя град и нищо не помрачавало тяхното щастие.

Но веднъж раджата и жена му отишли на пазара да видят какви стоки са докарали в техния град китайските и индийските търговци. Там Бунгсу забелязала две окъсани жени. Бунгсу се приближила до тях и познала в тези просякини своите сестри – Сулунг и Тенгах.

– О, мъжо – тихо пошепнала тя, – тези жени са моите сестри...

– Те ли те изпъдиха от къщи? – попитал раджата. – Кълна се, че такива злодейки заслужават позорна смърт!

Съдържание

ПРИКАЗКИ ОТ ИНДОНЕЗИЯ	3
Виолетовият змей <i>превод Дона Минчева</i>	5
Си Пенидур и Великана <i>превод Дона Минчева</i>	15
Хитрият папагал <i>превод Дона Минчева</i>	28
Щастието и нещастieto на Пак Касим <i>превод Дона Минчева</i>	34
ПРИКАЗКИ ОТ АРМЕНИЯ	41
Птицата Гури-Пери <i>превод Дона Минчева</i>	43
Мързеливата царска дъщеря <i>превод Дона Минчева</i>	55
Вълшебният пръстен <i>превод Дона Минчева</i>	61
Приказка за сина на ловеца <i>превод Дона Минчева</i>	67
ПРИКАЗКИ ОТ ГРУЗИЯ	87
Приказка за ловеца и за големия орел <i>превод Дона Минчева</i>	89
Приказка за Еленко и за Елена Прекрасна <i>превод Дона Минчева</i>	99
Трима братя – трима царе <i>превод Дона Минчева</i>	117
Дъщерята на слънцето <i>превод Иван Троянски</i>	130

ПРИКАЗКИ ОТ ЯПОНИЯ	143
Приказка за Химе	
<i>превод Надя Трендафилова</i>	145
Лошият пор	
<i>превод Надя Трендафилова</i>	153
Човекът, който карал дърветата да цъфтят	
<i>превод Надя Трендафилова</i>	159
Танцуващият чайник	
<i>превод Надя Трендафилова</i>	166
ПРИКАЗКИ ОТ АНГЛИЯ	171
Ненищоникой	
<i>превод Вера Славова</i>	173
Тръстиковата шапчица	
<i>превод Вера Славова</i>	186
Златната кутия за енфие	
<i>превод Вера Славова</i>	197
Рибата и пръстенът	
<i>превод Вера Славова</i>	212
ПРИКАЗКИ ОТ УКРАИНА	219
Сиромахът вълк	
<i>превод Пенка Кънева</i>	221
Летящият кораб	
<i>превод Пенка Кънева</i>	227
Казакът Мамарига	
<i>превод Пенка Кънева</i>	239
Иван Голият и неговият брат	
<i>превод Пенка Кънева</i>	251
ПРИКАЗКИ ОТ БАЛКАНИТЕ	269
Послушното момиче	
(<i>Румънска народна приказка</i>)	
<i>превод Гергана Стратиева</i>	271
Бий, бухалке!	
(<i>Албанска народна приказка</i>)	
<i>превод Надя Трендафилова</i>	277

Девојката, която надхитрила царя (Черногорска народна приказка) превод Ангел Игов.....	282
Морският княз (Българска народна приказка) превод Владимир Ангелов.....	287
ПРИКАЗКИ ОТ АФРИКА.....	293
Невестулка и Котка превод Горанка Попова	295
Коера и зеленоядците превод Горанка Попова	298
Цената на камилата превод Горанка Попова	301
ПРИКАЗКИ ОТ БЛИЗО И ДАЛЕЧ.....	307
Огледалният роб (Корейска народна приказка) превод Дона Минчева.....	309
Глупавият тигър (Тибетска народна приказка) превод Дона Минчева.....	318
Досетливият Дюрмян (Татарска народна приказка) превод Дона Минчева.....	324
Как лисицата намерила жена на сиромаша (Осетинска народна приказка) превод Дона Минчева.....	332
Златният сандък (Татска народна приказка) превод Иван Троянски	345
Арслан – златната коса (Аварска народна приказка) превод Иван Троянски	360